

Komisia uvádza jediný odvolací dôvod, ktorý spočíva v tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že medzi odôvodnením napadnutého rozhodnutia a jazykovým režimom uvedeným v oznámení o výberovom konaní existuje úzka súvislosť, čím uznal prípustnosť námietky nezákonnosti tohto jazykového režimu.

Tento jediný odvolací dôvod je rozdelený na tri časti:

- (1) Po prvé, Všeobecný súd v bode 54 napadnutého rozsudku nesprávne právne kvalifikoval skutkový stav, keď zo známky získanej žalobkyňou pre všeobecnú spôsobilosť „komunikácie“ vyvodil úzku súvislosť medzi jazykovým režimom sporného výberového konania a odôvodnením napadnutého rozhodnutia.
- (2) Po druhé, v bodoch 55 až 57 napadnutého rozsudku Všeobecný súd nesprávne právne kvalifikoval skutkový stav, keď pripustil úzku súvislosť na základe skutočnosti, že pre uchádzača je ťažšie vykonať skúšky z jeho druhého jazyka ako z jeho materinského jazyka. Všeobecný súd tiež skreslil dôkazy tým, že opomenul skutočnosť, že v prejednávanej veci boli ďalšie dva jazyky, ktoré žalobkyňa ovládala najlepšie, angličtina a francúzština. Obmedzenie výberu druhého jazyka na angličtinu, francúzštinu a nemčinu jej teda nemohlo spôsobiť žiadne znevýhodnenie.
- (3) Napokon po tretie, v bode 58 napadnutého rozsudku Všeobecný súd nesprávne kvalifikoval skutkový stav, keď úzku súvislosť odôvodnil aj tým, že žalobkyňa musela písomný test absolvovať s inou konfiguráciou klávesnice, než je QWERTY-PT, na ktorú je zvyknutá. Po prvé, táto skutočnosť nesúvisí s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Po druhé, aj keď má EPSO k dispozícii obmedzený výber konfigurácií klávesnice (AZERTY, QWERTY-EN a QWERTZ-DE), ide o odlišnú otázku od jazykového režimu výberového konania.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Mainz (Nemecko) 31. augusta 2021 – ID/Stadt Mainz

(Vec C-544/21)

(2022/C 2/21)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Mainz

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: ID

Žalovaný: Stadt Mainz

Prejudiciálne otázky

1. Vyplýva z práva Únie, predovšetkým z článku 4 ods. 3 ZEÚ, článku 288 ods. 3 a článku 260 ods. 1 ZFEÚ, že článok 15 ods. 1, článok 15 ods. 2 písm. g) a článok 15 ods. 3 smernice 2006/123/ES⁽¹⁾ (ďalej len „smernica o službách“) má v rámci prebiehajúceho súdneho konania medzi súkromnými osobami priamy účinok v tom zmysle, že sa už neuplatní vnútroštátna právna úprava § 4 nemeckého Verordnung über die Honorare für Architekten und Ingenieurleistungen (vyhláška o odmenách za služby architektov a inžinierov) z roku 1996 v znení z roku 2002 (ďalej len „HOAI 2002“), ktorá odporuje tejto smernici a podľa ktorej minimálne sadzby za plánovacie a dozorné služby architektov a inžinierov stanovené v tomto sadzobníku odmieta sú – odhladiac od určitých výnimočných prípadov – záväzné a dojednanie odmeny v zmluve s architektom alebo inžinierom vo výške nižšej, ako je minimálna sadzba, je neúčinné, ani keď ide o nároky vyplývajúce zo zmluvy s architektom, ktorá bola uzavretá v roku 2004, teda pred vydaním smernice o službách?

2. V prípade zápornej odpovede na otázku a):

- a) Má sa článok 49 ZFEÚ (predtým článok 43 ZES) vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, akým je § 4 HOAI 2002, podľa ktorej minimálne sadzby za plánovacie a dozorné služby architektov a inžinierov stanovené v tomto sadzobníku odmieta sú – odhliadnuc od určitých výnimočných prípadov – záväzné a dojednanie odmeny v zmluve s architektom alebo inžinierom vo výške nižšej, ako je minimálna sadzba, je neúčinné, resp. že taká vnútroštátna právna úprava predstavuje porušenie článku 49 ZFEÚ (predtým článku 43 ZES)?
- b) V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku: Vyplýva z takého porušenia, že v prebiehajúcom súdnom konaní medzi súkromnými osobami sa už nemá uplatniť vnútroštátna právna úprava záväzných minimálnych sadzieb (v tomto prípade § 4 HOAI 2002)?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 36).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wiesbaden (Nemecko)
7. septembra 2021 – FT/Land Hessen**

(Vec C-552/21)

(2022/C 2/22)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: FT

Žalovaná: Land Hessen

Za účasti: SCHUFA Holding AG

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 77 ods. 1 v spojení s článkom 78 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov (¹) chápať v tom zmysle, že záver dozorného orgánu, ktorý dozorný orgán oznámi dotknutej osobe,
 - a) má povahu rozhodnutia o petícii, v dôsledku čoho je súdne preskúmanie rozhodnutia dozorného orgánu o sťažnosti podľa článku 78 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov v zásade obmedzené na to, či sa tento orgán zaoberal sťažnosťou, či primerane preskúmal predmet sťažnosti a informoval sťažovateľa o výsledku tohto preskúmania,
 - alebo
 - b) sa má chápať ako rozhodnutie správneho orgánu vo veci samej, v dôsledku čoho súdne preskúmanie rozhodnutia dozorného orgánu o sťažnosti podľa článku 78 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov má za následok, že súd musí preskúmať toto rozhodnutie vo veci samej v plnom rozsahu z obsahového hľadiska, pričom v konkrétnom prípade – napríklad ak je miera voľnej úvahy obmedzená do takej miery, že je vylúčená – súd môže tiež uložiť dozornému orgánu povinnosť prijať konkrétne opatrenie v zmysle článku 58 všeobecného nariadenia o ochrane údajov?
2. Je uchovávanie údajov v súkromnej ekonomickej informačnej kancelárii, v prípade ktorej sa osobné údaje z verejného registra, ako sú „národné databázy“ v zmysle článku 79 ods. 4 a 5 nariadenia (EÚ) 2015/848 (²), uchovávané bez konkrétneho podnetu, aby bolo v prípade žiadosti možné poskytnúť informácie, v súlade s článkami 7 a 8 Charty základných práv Európskej únie?